त्रय नवमाऽन्वाकः।

श्रष्टमे श्रीदन्मवगता रथारो इणमन्त्रा उत्ताः, से। उथमीदनस्वा नवसे श्रमिधीयते। तस्ते विधत्ते। "प्रजापितः
प्रजा श्रम् जत। ता श्रम्पात् स्रष्टाः पराचीरायन्। स एतं
प्रजापितरे दिनसपश्यत्। से। उत्तं स्रते। उतिष्टत्। ता श्रम्यवावाद्यमिवित्ता। प्रजापितं प्रजा उपावर्त्तन्ता। श्रव्यमेवैनं स्रतं
पश्चन्तीः प्रजा उपावर्त्तन्ते। य एतेन यजते। य उ वैनसेवं
वेद" इति। पजापितना स्रष्टाः प्रजा श्रव्यार्थिन्यः तदन्वेषणाय पुनराष्टित्तर्दिताः 'श्रायन्' यच कापि गताः। तदानीं
प्रजापितर व्यवेतम् 'श्रीदनस्वं दृष्टा तदनुष्टानेन 'श्रवं', प्राप्तः
'श्रितष्ठत्'। 'ताः' च प्रजा श्रम्यवात्रस्वव्धा पुनः 'प्रजापितं',
प्रत्यागताः 'यः' यजसानः 'एतेन' श्रीदनस्वेन 'यजते, 'यः',
च 'एनस्' श्रीदनस्वं सस्यक् 'वेद' वित्ति, तसेतस्नुभयविधं
पुरूषसञ्जपात्रियुक्तं दृष्टा प्रजा सर्व्वा श्रागच्छिन्ति॥

पूर्वीकै: सिंहे व्याघ दत्यादिभिर्मन्तै: यदन्नं होतवं तदिह विधन्ते। "सर्वाण्यन्नानि भवन्ति [१]। सर्वे पुरुषाः। सर्वा-ण्वेवान्नान्यवरुम्धे। सर्वान् पुरुषान्" दति। न्नीहिप्रयङ्ग-ग्यामाकादिभिः निष्पाद्यानि यावन्ति 'त्रन्नानि', 'सम्भवन्ति', तावन्ति 'सर्वाणि', त्रत्र कर्त्तव्यानि। कर्त्तार्श्व न्नाह्मण-चित्रवैग्यग्रद्राः 'सर्वे पुरुषाः',। तेन 'सर्वान्नसर्वपुरुषस-मृद्धिः प्राप्यते॥

मन्यक ल्पनमन्त्राणां तात्पर्यं दर्भयति। "राडिम विरा-